

Arrest

nr. 38 039 van 30 januari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 november 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 oktober 2009 houdende de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. OOMS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 juni 2009 dient verzoekster een aanvraag tot een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 8 oktober 2009 wordt door de gemachtigde staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

“Reden van de beslissing (2)

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15/12/1980 Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008) Betrokkene brengt slechts verklaringen aan van derden en foto's van het jaar 2008, die niet aantonen dat zij elkaar al 2 jaar kennen. Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 149 van de Grondwet. Verzoekster stelt dat uit de verklaringen die zij heeft voorgebracht, duidelijk blijkt dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en dat zij wel degelijk een duurzame en stabiele relatie hebben. Zij geeft ook aan dat er in de bestreden beslissing met geen woord gerept wordt over de inhoud van deze verklaringen, en waarom deze niet zouden kunnen gelden als bewijs van haar duurzame en stabiele relatie. Verzoekster herhaalt in haar repliekmemoire haar middel.

2.1.2. Waar verzoekster verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie inzake de motivering van rechterlijke beslissingen en naar artikel 149 van de Grondwet, volstaat de vaststelling dat noch de rechtspraak over de motiveringsplicht inzake rechterlijke beslissingen, noch het artikel 149 van de Grondwet evenwel toepasselijk zijn op administratieve beslissingen. Deze verwijzingen kunnen bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd (R.v.St. nr. 150.529, 21 oktober 2005).

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft echter duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen:

"Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15/12/1980 Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008) Betrokkene brengt slechts verklaringen aan van derden en foto's van het jaar 2008, die niet aantonen dat zij elkaar al 2 jaar kennen. Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria"

Daarenboven vereist formele motiveringswet niet dat een beslissing de motieven van de motieven vermeldt (RvS 22 november 2004, nr. 137.413). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40bis, §1, alinea 1,2° van de Vreemdelingenwet juncto artikel 159 van de Grondwet. Verzoekster stelt dat het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 door de vereiste van "al twee jaar elkaar kennen" een voorwaarde toevoegt aan artikel 40bis, §1, alinea 1,2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst hierbij naar het arrest nr. 22 227 van 29 januari 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoekster betoogt dat artikel 40bis, §1, alinea 1,2° van de Vreemdelingenwet geschonden is, en dat overeenkomstig artikel 159 van de

Grondwet die betwiste voorwaarde buiten toepassing moet gelaten worden. Verzoekster herhaalt haar middel in haar repliekmemoire.

2.2.2. Artikel 40bis, §2 van de Vreemdelingenwet, op basis waarvan verzoekster een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft aangevraagd, bepaalt het volgende:

*“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :
2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon”*

In het tweede lid van het zelfde artikel bepaalt dat de Koning de criteria vastlegt inzake een de stabiele relatie:

“De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de burger van de Unie die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.”

Artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geeft vervolgens aan hoe het stabiele karakter wordt aangetoond:

“HOOFDSTUK II. — Criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de wet:

Artikel 3. “Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen :

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Overeenkomstig artikel 52, § 2 en 50, § 2, 6°, c van het Vreemdelingenbesluit dient de partner van een burger van de Unie binnen de drie maanden na zijn aanvraag het bewijs van duurzame en stabiele relatie, zoals bedoeld in 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet voor te leggen.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Los van de discussie of artikel 3, 2° van het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 een voorwaarde toevoegt aan artikel 40bis §1, 2° van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat verzoekster in elk geval niet aannemelijk maakt dat zij overeenkomstig artikel 40bis van de Vreemdelingenwet haar duurzame en stabiele relatie naar behoren geattesteerd heeft en evenmin dat het bestuur op kennelijk onredelijke wijze de door haar aangebrachte “verklaringen aan van derden en foto’s van het jaar 2008” als niet afdoende heeft beschouwd. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC